

Október 23.

A megemlékezés napján már kora reggel az iskola kollégiumában kezdtük a napunkat, ahol felelevenítettük az 1956-os eseményeket a Tanárnő segítségével.

Ezután közösen átbeszéltük a Tanárnő elképzeléseit az előadás menetével kapcsolatban, amibe teljes mértékű beeszólást kaptunk. A műsor teljesen rugalmas, így a saját ötleteink is mindig meghallgatásra kerülnek, illetve, ha valami nem illik bele, a Tanárnő elmondja, hogy miért nem passzol oda az adott vers, dal, vagy idézet, és valami hasonlót, esetleg jobbat javasol helyette.

A legtöbb profi próbával ellentétben nálunk a hangulat mindig kellemes és felszabadult, jókat nevetünk belsős vicceken, természetesen a komoly munkát nem hátráltatva. Hisz mindannyiunk érdeke egy alkalomhoz illő műsor, amiben a tiszteletet megtartva jól érezzük magunkat, miközben komfortosan mozgunk a nézők előtt, hisz semmilyen forgatókönyv nincs ránk erőltetve. S talán az összes fellépő nevében mondhatjuk, hogy igazán jó pillanatokat élhettünk át az előadás alatt most is, és mindig, amikor a Tanárnő rendezésével adunk elő valamit.

Egy próba menete a következőképp zajlik: először átbeszéljük, hogy körülbelül mi az elképzelés, mindenki elmondhatja a véleményét, ötleteit. Ezután megpróbáljuk összeállítani a darabot, hol legyenek a zenék, mikor melyik vers kerüljön sorra.

Ha az alapok megvannak, utána elkezdjük az ötleteinket színpadra vinni. Elpróbáljuk a bevonulást, ki hol fog állni, kinek hova kell majd mennie. Mindeközben a szöveg pontosságára is figyelünk, hogy a szavak egy-egy mozdulatsorral legyenek egyidőben. Ekkor történik meg először, hogy bátran szabadjára engedjük a hangunkat - s általában ekkor nevetünk a legtöbbet. Ennek természetesen az előadás közben semmi nyoma, mindannyian koncentrálnak, hogy tökéletes műsort hozzunk le.

A Tanárnő előadás közben is segítőkész, ha valamit elfelejtünk, a színpad mellől készségesen segít. Ha valami nem úgy sikerül, mint ahogy azt elterveztük, nem kelt rossz érzést bennünk, esetleges kritikái építő jellegűek, általában a pozitív dolgokat emeli ki, amikor valamilyen visszajelzést ad.

Mi nagyon szeretünk a Tanárnővel együtt dolgozni, hisz ötletesen, sokszínűen látja a történelmi eseményekben, művekben rejlő előadási potenciált, ezzel biztosítva azt, hogy az előadás a megszokottól eltérő és cseppet sem unalmas.

S a műsor végén, a tapsvihár közepén, mikor mindannyian egy sorban álltunk egymás mellett, átjárt minket az az érzés, ami mindig büszkeséggel tölti el a szereplőket, és az egyetlen gondolatunk az volt, hogy: Megcsináltuk! Közösen.

Innen is köszönjük a Tanárnőnek!

(Aranyvölgyi Kinga, Rubletzky-Kárász Lilla, Weller Kamilla)